

[Kulturministeren]

Sønderjyllands Symfoniorkester, som uropførte en ny symfoni med den meget kendte komponist og musiker Bo Holten i spidsen, op. Det synes jeg faktisk var utrolig spændende og et fantastisk godt eksempel på kvalitet. Hvorfor nævner jeg det? Fordi det blev støttet af Kulturfonden og havde alle de elementer i sig, som jeg synes hr. Bertel Haarder efterlyser.

Det kunne naturligvis også være spændende på et tidspunkt at få en analyse af, hvilke opgaver der skal ligge i det centrale led, og hvilke opgaver der åbenbart er lokale eller regionale.

Jeg vil godt nævne et enkelt lille eksempel på, at jeg ikke mener, man alene kan overlade det til det kommunale led, nemlig Poesiens Hus i Hirtshals. Der er ikke meget kommunal opbakning, der er meget lavt til loftet med hensyn til at forstå kvalitet i noget, der måske er lidt anderledes, så derfor tror jeg såmænd, at en kulturminister faktisk har en opgave.

Lone Dybkjær (RV):

Det er mere for en ordens skyld og for at sige, at vi selvfølgelig støtter forslaget, at jeg tager ordet på dette tidspunkt, for jeg kunne desværre ikke være her, da det var min plads i ordførerrækken; jeg var placeret i Radiotinget om noget helt andet.

Jeg er noget forbløffet over De Konservatives og Venstres holdning, men jeg ved ikke, om den undrer mig. Det har alle dage været et radikalt forslag, og skulle man have været i tvivl, kan man da ikke være det på nuværende tidspunkt, eftersom de to tidligere regeringspartier ikke længere bakker forslaget op.

Men jeg er glad for, at Kulturfonden herved bliver lovfæstet, for i en periode med forsøgsvirksomhed, behøver man nok ikke et grundlag, men hvis man skal fortsætte ud over forsøgsperioden, er det i hvert fald godt at lovfæste tingene.

Jeg er også glad for, at kulturministeren ved lov gør Kulturfonden permanent. Det betyder naturligvis ikke, at denne lov ikke på et eller andet tidspunkt, ligesom loven om Statens Kunstfond, kan ophæves, hvis man finder, at det er fornuftigt at gøre det, men det er nu meget godt at have et lovgrundlag, og det giver også det perspektiv, at man agter at fortsætte den, lige så vel som man altså fortsætter Statens Kunstfond, som vi kommer tilbage til.

Jeg synes egentlig, at der kunne være behov for at tage udgangspunkt i en lidt bredere kulturdebat. Det er der ikke plads til her, men jeg er noget forbløffet over, at hr. Bertel Haarder sagde, at staten skal stå for kvalitet og elite, for så skal der åbenbart ikke ligge kvalitet og elite andre steder.

Jeg synes da, det kan være udmærket, at staten også sætter noget i værk og lægger rammerne som f.eks. med Kulturfonden. Så kan det da godt være, den på et senere tidspunkt i højere grad skal overgå til kommunerne. Sådan gik det mig bekendt også med folkeskolen, der startede i statsligt regi, men nu i højere grad ligger i kommunerne, og det kan da være en meget fornuftig udvikling.

Når jeg er meget optaget af Kulturfonden, er det, fordi det netop er et forsøg på at få et samspil i gang i det danske samfund om kulturprojekter taget i meget bred forstand. Jeg synes, det er fantastisk uheldigt, hvis staten kun er forbeholdt noget, som hr. Bertel Haarder kalder kvalitet og elite; jeg synes i øvrigt, det er meget svært at definere kvalitet og elite så entydigt, som hr. Bertel Haarder gør det.

Jeg tror, at man, som kulturministeren sagde, netop skal prøve at diskutere kvalitetsbegrebet meget bredere, men det samspil, der skal være, tror jeg er fundamentet for, at vi kan bevare en eller anden form for folkelighed i det danske samfund, som jeg synes skal være meget mere end bare elitær.

Venstre er måske i øjeblikket ved at skille sig ud, fordi dets tankegang i højere grad er blevet elitær – fra højskole til handelsskole, som det jo lidt muntert hedder – og man forlader den gamle folkelige basis, der oprindeligt var i Venstre.

Det, jeg synes bliver specielt vigtigt – også af hensyn til den demokratiske udvikling – er at prøve at lave disse tværgående engagementer, hvor mange mennesker er indblandet, for uanset at vi selv synes, vi kan være udmærkede folketingspolitikere – det mener de fleste af os nok om os selv – så står det ikke så enkelt til med demokratiet her i landet.

Derfor ser jeg også dette projekt som en måde at få demokratiet til at blomstre på og en af de måder, som vi kan få mennesker engageret i samfundslivet på.

Vi er glade for, at det kommer til at køre videre, og vi synes, at det skal have den form,